Ч. 214 (12.870). Львів, пятниця 25. вересня 1931. Poсztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і зовер. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Українські справи в Женеві.

Львів, 23. вересня 1931.

Українські петиції до Ліги Націй, вислані туди з приводу і в справі відомих подій на нашій землі з осени минулого року, мають уже свою історію. В часі січневої сесії Ради Ліги попали вони до Комітету Трьох для розсліду. Цей Комітет, зложений з членів Ради Союзу Народів, представників Великої Британії, Італії та Норвегії, був покликаний до життя виключно для справи українських петицій.

У травні, в часі сесії Ради Ліги, Комітет Трьох відбув кілька засідань у справі петицій, при чім розважував і польські вияснення до них. Результатом цих засідань і розважань була спершу склонність і охота Комітету передати справу під розгляд Ради Ліги. Одначе в останній хвилині під впливом польських заходів Комітет Трьох вступив на інший шлях. Замість передавати справу до Ліги, він оголосив відомий компромісовий комунікат, з якого недвозначно виходило, що польські заступники в Союзі Народів приобіцяли поробити в Польщі відповідні заходи для злагіднення польсько-українських взаємин. При тім не можна забувати, що сама поява цього комунікату була на терені Ліги небувалою новиною. Досі ніякий Комітет Трьох не видавав взагалі жадних комунікатів у справах, які розглядав. На видання такого комунікату мусів тоді згодитися і польський представник, бо інакше цей комунікат не був би щодо змісту таким, яким був.

Після травневої сесії Ради Ліги польські відповідальні чинники нічим не проявили якогонебудь наміру зробити щонебудь у справі віддяження польсько-української напруженої атмосфери і тим самим злехтували комунікат Комітету Трьох. З того легко було дійти до висновку, що польській дипльоматії не йшло в женевських заходах про якунебудь полагоду польсько-українського спору, але про те, щоби взагалі українську справу на женевському терені зліквідувати в самому таки Комітеті Трьох.

Коли зближалась осіння сесія Ради Ліги, польсько-українські взаємини в Польщі стали гіршими ніж у травні. Напад на почтовий віз під Бірчею, напад на почту в Трускавці і накінець убивство пок. посла Т. Голувка натягнули польсько-українські взаємини до краю. Всі ті трагічні факти польська преса й офіціяльна опінія приписала українській підпольній боєвій організації. Польська пропаганда використала їх для протиукраїнських цілей, передовсім на женевському терені. Вже в часі пленарних засідань Ліги оголосив краківський „Ілюстрований Курєр Цоденни" відомі німецькі листи, якими намагався доказати не тільки те, що, мовляв, Берлін кермує акцією УВО, та що й останні напади разом з убивством пок. Голувка були аранжовані з Берліна, але й те, що вся українська національна політика інспірована й кермована Берліном. Словом, польська закордонна пропаганда мала богате жниво. В Женеві засновано навіть польський щоденник у французькій мові, що поставив собі за ціль перш за все зліквідувати українську справу на женевському грунті. І українські петиції фактично там спочивали. Аж у пятницю 18. ц. м. Комітет Трьох під проводом льорда Сесіля рішив передати українські петиції під розгляд Ради Ліги, а вже в суботу на засіданні Ради доручено справу окремому референтові, представникові Японії, для виготовлення справоздання на січневій сесії Ради Ліги Націй.

Таким чином, не зважаючи на всякі перепони, не зважаючи на трудноші процедури, українська справа найдеться на повному засіданні Ради Ліги Націй. Покищо вже сам цей факт треба вважати в нинішніх відносинах і при нинішній женевській констеляції за поважний успіх. Але попри те не треба знов занадто надіятись на Женеву, не треба живитись ілюзіями, немовто женевська установа поладнає справу вповні і на сто відсотків по лінії українських бажань. Це ж, як відомо, установа „інтернаціональних компромісів", півзасобів та взагалі палятив у поладнуванні як міжнаціональних так і міждержавних спорів і конфліктів. Для українців найважнішим у цілій справі є факт, що від початку істнування Союзу Народів міжнародній політичний світ заговорить у січні 1932 р. вперше про українську справу на авторитетному терені женевської установи та, хоч чи не хоч, вглине в саму суть великої української проблеми.

З польської преси.

Українські справи в Женеві.

Сумнівне вдоволення „Ґазети Польскої".

На загал — дуже мало голосів польської преси на тему передачі Комітетом Трьох справи українських петицій Раді Ліги Націй. Одначе і з тих голосів, які відізвалися, і (може ще більше) з тої мовчанки, якої не може оправдати наплив редакційного матеріялу про крізу в Англії чи китайсько-японський конфлікт, — визирає аж надто виразно й недвозначно невдоволення і ремствування з рішення Комітету Трьох.

Ми вже цитували краківський „Іл. Курєр Цодз.", який по своїй звичці — погано вилаявся. Офіціяльний орган, такий як *„Ґазета Польска"*, не може собі на таку щирість дозволити. Він удає вдоволення з постанови Комітету Трьох, але дивне це вдоволення, коли тут-же не можна стриматися і від злобної критики того самого Комітету і — зокрема — від випадів у сторону льорда Сесіля, б. мін. Гендерсона та усього уряду Вел. Британії. Послухайте самі:

Рішення Комітету Трьох відповідає цілком бажанням Польщі. Панове Гендерсон, Ґранді і Брукляйд досить довго займалися студіюванням скарг української меншини, звязаних з минулорічною „пацифікаційною" („лапки" наші — Ред.), акцією, — у спосіб, який напевне не приносив користи справі мирового співжит-
ти народів, закріплення якого є одною з цілей
істнування Ліги. Теоретична довірочність
праці Комітету Трьох виглядала на практиці
дуже своєрідно. А саме, досить широко проді-
ставалися до прилюдної опінії Европи достар-
чені Комісії українськими мальконтентами ма-
теріяли, яких зміст був особливо докладно ві-
домий політичним приятелям п. Гендерсона;
щож торкається матеріялів, які представив
польський уряд, довірочність була збережена
з цілою точністю.
П. Гендерсон твердив ще в часі останньої се-
сії Ліги Націй, що з матеріялами польського
уряду не мав ще часу познайомитися. Можли-
во, що льорд Сесіль дійсно не мав на це часу,
тому, що так недавно перейняв спадщину по
п. Гендерсоні. А шкода. Бо він і його англій-
ські приятелі лекше, ніж хтонебудь інший,
моглиб зрозуміти необхідні потреби, (? — Ред.)
в обличчю яких станув польський уряд та які
добре їм відомі з індійських і ірляндських
анальогій (? — Ред.). І саме вони моглиб кра-
ще, ніж хтонебудь інший, оцінити, як стрима-
ними й поміркованими (! — Ред.) були засоби,
вжиті польським урядом, у порівнанні з репре-
сіями британського уряду в Індіях і Британії.
(Анальогія дійсно знаменита: бо Ірляндія на-
лежить нині до британського союзу, як неза-
лежна держава з власним урядом і парляментом, а вожд націоналістичних Індій, Ґанді, що відчитує на конференції Круглого Стола декларацію про вимогу політичної і господарської незалежности, — зазнає одночасно в Льондоні найвищої пошани й турботливої гостини англ. уряду! З такими фактами „Г. П." хоче проводити „анальогію" з польсько-українськими відносинами. — Прим. *Ред.*).

Польська публична опінія з задоволенням прийме факт, що справа українських мальконтентів (що за термін! — Ред.) найдеться перед поважним форум Ради Ліги, перед яким польський уряд зможе зайняти відповідне становище. Матеріялів до цього не забракне. Ми переконані теж, що референт, визначений Радою Ліги, найде час познайомитися з ними та виробить собі правильний погляд на стан річей.

Таке писала варшавська „Газ. Польска" 19. ц. м. в день після женевської постанови, як коментар до неї. В числі з 25. ц. м. поміщує на цю саму тему велику передову статтю п. н. *„Охорона меншин чи патронат над ірредентою"*. Автор вже не є „вдоволений", лише „жаліє", що українських петицій не розглянено вже тепер після чого — вже до самого кінця статті — накидається на німців, як злосливих протекторів національних меншин взагалі та українців зокрема. Тут покликується автор і на краківські ревеляції та „контакти і конщахти Берліна з українськими революціонерами" („виворотовцями" — Ред.). Вкінці бажає собі, щоби Ліга Націй, замість петиціями національних меншин, займалася „діяльністю поважних німецьких чинників, які свою ціпку опіку над українською меншиною в Польщі посунули аж до патронату над диверсійною акцією на терені сусідньої держави?

Зате суті справи: української проблеми в Польщі, якої чейже ремствування на Лігу Націй і на німців не полагодить, — санаційний публіцист не порушуе ні словом.

Щирість „Курєра Львовского".

Багато щиріший — і тому вартісніший і цікавіший — є силезький „Курєр Львовскі", який у числі з 24. ц. м. приносить обширну кореспонденцію з Женеви Яна Матіясіка.

Найважнішою для нас подією на цьогорічній
сесії Ліги Націй є безперечно зголошення т.
зв. „української пацифікації" на деннім пор-
док Ради. Воно прийшло несподівано для
польської делегації, яка аж до пятниці мин.
тижня була переконана, що Комітет Трьох або
відкине українські петиції, або відложить їх
до найближчої сесії або врешті полагодить
якою-сь наявною на Раді. Кола, зближені до на-
шої делегації, пояснюють собі рішення Коміте-
ту Трьох нехіттю льорда Роберта Сесіля сту-
діювати незнану йому справу в періоді, коли
майже кожний його день присвячений праці
над проблємою розброєння. Льорд Сесіль —
кажеться — хотів „скинути з себе" тягар... і
обтяжити величезним польсько-українським
докладом п. Йошізаву. Це пояснення не пере-
конує нікого, хто знає почуття відповідально-
сти і робітливість льорда Сесіля. Також важко
допустити, щоби англ. делегат діяв без порозу-
міння з міністром закорд. справ Редінгом.
Зрештою, зголошення петицій на Раду не тіль-
ки не відтяжує, але навпаки обтяжує і бри-
тійську політику і її представника в Женеві.
Обтяжує її супроти Польщі і Ради, бо примуш-

шує підтримувати українські скарги на будучій сесії. Льорд Сесіль чи його наслідник буде старатися в січні 1932 р. доказати, що мав достаточну підставу переказати петиції Раді, отже буде в більшій або меншій мірі боронити мерітум тих петицій. Отже нема сенсу говорити, що Англія тепер менше цікавиться скаргами українців, ніж за урядування Гендерсона. Навпаки, щойно тепер взяла вона ці скарги на своє конто і підписала іменем свого делегата".

П. Матіясек надзвичайно „дивується" також з приводу становища італійського мін. Ґрандія, який всупереч попереднім кулюарним прогнозам, не голосував проти передачі петицій Раді.

Отже будемо мати на січневій сесії публичну дебату над українськими скаргами. Можливо, що тінь близької конференції розброєння (в лютому 1932. — Прим. Ред.) закриє тоді трохи вагу тієї справи й ослабить зацікавлення нею в Женеві. Однак було би некорисно, коли би польський уряд, під натиском розправи, яка йому грозить в Женеві, пішов на уступки у краєвій політиці супроти українців. Уступки — якщо вони потрібні з державного і національного погляду — треба робити, але ніколи під натиском зовні, тому, що тоді їх користь мала. Такі уступки не позискують меншини, лише осмілюють її краще вже випити то пиво, яке наварилося. На січень польська делеґація повинна добре приготовитися і звести — подібно, як це було з виборчими скаргами Фолькcбунду — сміливу й отверту кампанію. Що ситуація не є легка, це певно. Кожний журналіст має тут аґітаційну брошуру українців. Працює тут постійно український комітет.

Наприкінці свого допису, в якім з черги займається данціґськими й шлеськими справами, що були у Женеві, автор пише:

Загальне враження? Воно прикре, бо на останніх сесіях лише Польща фіґурує на листі обвинувачених у насилуванні меншин. Але горішньо-шлеські скарги входять на Раду просто зі Шлеська. Трудно загальмувати їх. Прикріше те, що — факт дуже рідкий — три держави внесли на Раду українську проблему. Кажу: проблему, бо невідомо, який характер може прийняти дискусія на Раді у січні. Можна було оминути це...

Очевидно, що можна було. Треба було тільки інакше поставитися до українських внесків і інтерпеляцій у справах т. зв. „пацифікації" у соймі і сенаті та взагалі інакше глядіти на власні промахи і на українську проблему. Відвороту від цієї тактики не видно і далі.

Інтерпеляція в анґлійськім парляменті в справ Східної Галичини.

Дня 16. ц. м. на засіданні анґлійського парляменту звернувся посол Веджвуд із запитом до заступника міністра закордонних справ: чи представники анґлійського уряду в Лізі Націй дістали якінебудь інструкції від уряду про права української меншини в Польщі?

Заст. міністра відповів, що британський делеґат у Женеві є добре познайомлений із поглядами уряду в дотичній справі, а погляди ці не змінилися від часу, коли міністр закордонних справ був членом Комітету Трьох. Згадана справа є досі предметом розсліду Комітету Трьох і тому не було би доцільним давати якісь нові інформації.

Настрої в Анґлії.

(Кореспонденція з Льондону.)

Льондон, 19. вересня 1931.

Від війни не переживала Анґлія такої крізи, як під цю пору. Друга держава на місці Анґлії давно полетілаб стрімголов у безодню анархії. Але Велика Британія знає кращі дороги до приверненння внутрішньої рівноваги і переборення крізи. Утворення коаліційного кабінету, ухвалення нечуваної досі в Анґлії ощадности, урвання платень всім урядовцям — це засоби, якими вона старається видістати з неприємного положення. Рішення парляменту було принятє населенням ріжно. Велика частина погодилася на часове зменшення платні, чи підмоги, але є також велика частина невдоволених, які аж надто явно висказують своє негодування. Одним з таких проявів негодування була відмова послушенства — цілої антлянтійської фльоти. Це не була „револьта" у крівавому значінні цього слова, але всетаки, хоч моряки підчас свого мітинґу почали наради трикратним „хай живе король", це була револьта, нечувана досі в анґлійській фльоті. Питання прийшло перед парлямент, командуючий адмірал полетів літаком до Льондону і „справу несправедливого зменшення платень розглянеться і зміниться".

Коли дома панують такі обставини, то хіба важко сподіватися, щоб Анґлія мала змогу займатися европейськими клопотами. До Женеви не вислано свого секретаря закордонних справ, тільки політика, який навіть не належить до до кабінету. У складі цілої делеґації до Ліґи Націй нема ні одного міністра. Не дивниця, що підчас засідань Ліґи один з визначних делеґатів сказав: „Перший раз від часу свого існування, находиться Ліґа в руках одної держави..." „Франція захопила в Европі економічну і політичну геґемонію в свої руки" — каже один з поважніших анґлійських журналів.

Внутрішнє положення в Анґлії дійсно перешкодило їй уважати на події на континенті, а також зробило її частинно залежною від короткоречинцевого кредиту Франції. Цю нагоду використала користолюбвва Франція і одним махом захопила диктатуру на европейському континенті.

Але цей поступок Франції відбився фатально на опінії анґлійського загалу... Найповажніша преса виступила зовсім отверто проти французької політики. Парлямент зажадав запровадження в Анґлії мита, яке в першу чергу дуже болючо вдарить французьку торгівлю. Це зі своєї сторони викликало протест французьких фінансових кругів.

Опінія анґлійського загалу дає напрям і політиці держави. Помітне відсунення від Франції та спроби навязання тісних взаємин із Злученими Державами Америки — крок, який має дуже богато прихильників в Анґлії.

Переборення внутрішньої крізи в Анґлії принесе негайно зміну в заграничній політиці. Зміну, яка готова дуже занепокоїти Францію і її союзників.

Відносно українського питання, то заступник секретаря закордонних справ, капітан Еден, сказав у парляменті (16. ц. м.): Британський делеґат в Женеві знає погляд Уряду Короля на цю справу (українсько-польський спір), погляд **який не змінився зовсім** від часу назначення попереднього секретаря закордонніх справ (Гендерсона) членом Комітету Трьох..."

У. Б-о.

Становище Союзу Народів
в японсько-китайському конфлікті.

На засіданні Ради Союзу Народів 22. ц. м. представник Китаю зясував справу японсько-китайського конфлікту. Територія, занята Японією, рівняється своїм простором британським островам. Представник Китаю домагається інтервенції задля забезпечення миру, привернення **status quo** та означення відшкодування, яке має жадати Китай. Представник Японії, Йошізава заявив на це, що Японія має в Манджурії великі інтереси й права, оперті на договорах. Воєнні події викликали китайці, знищивши частину японської залізниці коло Мукдену. Щодо привернення **status quo** то ця справа може бути рішена тільки на місці. Взагалі представник Японії старається представити подію як чисто льокальну і заявив, що Японія не думає зачинати війни з Китаєм. Вкінці зазначив, що з китайського боку зроблено суґґестію, щоби справу поладнати шляхом безпосередніх переговорів.

В дальшій дискусії забирали голос кілька разів представники Китаю й Японії. Велика дискусія вивязалася на тему китайської пропозиції в справі безпосередніх переговорів. Представник Китаю заявив, що такої суґґестії не роблено і ніхто не був до цього уповажнений. Не можна трактувати справи дипльоматично, коли велика частина держави занята. Дальше ствердив всупереч твердженню Йошізави, що війна дуже близько і Рада повинна до цього недопустити.

Забрав голос льорд Сесіль, зазначуючи, що ситуація дуже поважна, та що за всяку ціну

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 25. ВЕРЕСНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА. 4)

Слідами козацької слави.

Мирно-ідилічне життя в монастирі. — Знайомство з ігуменом. — Оглядаємо кости поляглих. — В Берестечку. — Оглядини під проводом черця. — Підземним ходом. — Головна церква.

Дядько ніби відмолоднів, росказуючи про славну бувальщину. Здавалося, в його руках не батіг, а шаблюка, заграла гаряча кров...

Стало гарно на душі, здається, кожному з нас: ось прибитий горем-лихом волиняк, не знає навіть, що живе, але ні! В них живе традиція батьків, вони тішаться їхніми подвигами, смутяться їхніми смутками. Вони не мертві колоди, притоптані до долу, в них кипить життя, вони мають якусь ідею, почувають свою окремішність, — і ця ідея не дає їм відступити від своїх прадідівських надбань.

Берестецькі поля, насяклі козацькою кровю, не дадуть забути своїм дітям, кому вони належать!

Перед очима виринає біленька церковця між зеленю. Після кількох закрутів, біля славної Пляшівки, заїздимо на монастирську дорогу.

В повітрі тихо, ні листок не шелестить, тільки між комишами ніби щось шепоче, ніби починаються людські стони, аж лячно. Та ні, чого лякатися? Це на простоому ставку шолопають дзьобами монастирські качки в жаркому промінні полудневого сонця.

Наші чоловіки вже вспіли познайомитися з ігуменом монастиря. Він маленький, худерлявий дідок зі сивими добрячими очима, має аля ґарсон пристрижене сиве волосся й бороду.

Ігумен привітний-веселий (високий клобок вкритий черним серпанком і чорна ряса); хутко порушається широким подвірям і ніби вивірка вискакує на камінне підвищення проти церкви й киває рукою:

— Ходіть сюда, поможіть відкинути ґрату!

Порядно засапуються панове, заки відкинули високу, залізну ґрату й камінну плиту.

Поволи, цікаво нахилюються жінки до отвору і враз: аах! аах! — та закривають очі рукою: в камінному долі-домовині сотки людських черепів, перемішаних з костомахами...

Чернець вдоволено гладить бороду і сміється:

— Щоо? Настрахалися? Ач які: побачили козаків і настрахалися; чого це ви такі, ай! Та виж такі самі будете, як вони, а вони такі самі були, як ви, нічого тут страшного! Ану-но, гляньте, які в них здорові зуби, го-го! Не одного горіха згризлиб, а ми краще ходімо ближче до них.

Ігумен скоренько відчиняє залізну браму церкви й веде нас темними сходами в діл.

В малій чотирокутній камері всюда у стінах ніби виставові вікна, повні черепів усякого покрою. Є між ними монгольські з вистаючими кістками обличча і скісними отворами на очі.

Починаємо потрохи звикати до цього незвичайного виду. жінки не затулюють очей, тільки цікаво оглядають останки берестецької битви.

— Їх тут трицять тисяч полягло, в тих багнах — пояснює чернець. Частина потонула при утечі крізь багна, частину перерізали поляки; ось вам нещастя, ось вам Хмельницький наварив пива.

— Не слід вам говорити погано про Хмельницького — обрушився малий дванацятьлітній хлопець. — Як раз програв битву, вже „гузя на нього", а Жовті Води ви забули, що? А Корсунь?

— У вас мальчик хороший, да, да, — здивовано поглядаючи на хлопця, говорить чернець. От я поведу вас тепер у церкву, де тому триста літ молився гетьман Хмельницький. Ти вже на мене не сердишся, да? — звернувся він до хлопця.

Ми всі розсміялися і простили радо черцеві його провину, а він за це впхав нас у якийсь довжезний, підземний коридор, повний ховзького болота. Нам подавав у руки маленькі свічечки, щоб видко було, куди йти; а було темно, наче в римських катакомбах.

Зовсім ненадійно перед нами показалися сходи, якими ми увійшли до маленької, старенької церковці. Церква деревляна й має походити з часів Б. Хмельницького; вона стояла в селі, але опісля перенесли її на козацькі могили. В середині вона зовсім скромненька: кілька ікон, обдряпаний іконостас, а коли я хотіла зайти за престіл, чернець зірвався, начеб його хто шпилькою вколов: Нельзя! Нельзя!...

(Продовження буде.)

треба вдержати світовий мир. Президент Ради повинен звернутися до обоїх сторін з покликом, до обох сторін з покликом, щоби відкликали свої війська з поля боїв і здержалися від дальших конфліктів. Навязуючи до поладнання болгарсько-грецького спору льорд Сесіль пригадав текст декляраці́ї, де сказано, що під покришкою оборони інтересів не можна витворювати конфліктів, які опісля не можуть бути опановані інтересованими державами. Вкінці вказав ще на пакт Кельоґа, на міжнародні договори щодо Китаю і додав, що протокол з цих нарад слід подати до відома Зединеним Державам.

Промовляли ще раз представники Японії та Китаю, після чого принято таку резолюцію Ради: 1) Звернутися з зазивом до Китаю та Японії, щоби здержалися від всякої акції, що могли би ускладнити ситуацію. 2) Найти відповідні способи, які позволили би обом державам приступити до негайного відкликання своїх військ без наражения на небезпеку життя й майна своїх горожан. Уряд Зединених Держав має дістати протокол зі всіх засідань в справі цієї справи.

Представники всіх держав, що входять в склад Ради, зложили заяву, що будуть старатися причинитись до мирового поладнання японсько-китайського конфлікту, при чому представник Китаю зробив замітку, що резолюція не подає способів, якими має Японія привернути порядок. Льорд Сесіль попросив японського представника, щоби негайно зажадав ближчих інструкцій від свого уряду.

Загально звертають увагу на сильний натиск, який робить Англія на Японію. Хоча британський уряд занятий тепер своїми внутрішньо-фінансовими справами, то всетаки запив рішуче становище в японсько-китайському конфлікті. Одночасно хоче співділати з урядом Зединених Держав, з якого інтервенцією Японія мусить числитися.

Анґлійська преса і „сензацїйн ревеляції".

(Допис з Льондону.)

Сензаційні ревеляції польської преси про „документи" і „німецькі патронати українського терору" мали слабий відгомін в англійській пресі, або зовсім не такий, якого міг собі бажати „Ілюстровани Курер Цодзенни".

Тільки один прапольський „Таймс" помістив (11. ц. м.) передрук з „Іл. Курера Цодзенного", передрук надісланий його варшавським кореспондентом. Кілька днів потім (14. ц. м.) вмістив той-же „Таймс" і заперечення правдивости „документів", надіслане пів-офіціяльним німецьким Бюром Вольфа, яке називає ці „документи" — „очевидними фальсифікатами".

„Манчестер Гардіян" з дня 19. ц. м. не завагався отверто напятнувати таке поступовання „Курера". Власний кореспондент „Манчестер Ґардіяна" прислав з Берліна допис під назвою „Сфальшований документ у польському часописі", в якім пише:

„Недавно помістив краківський „Курер Цодзенни" сфальшований документ, який мав вийти з німецького уряду Закордонних Справ. Ціллю цього сфальшування було піддержати офіціяльне польське твердження (але не доказане) про існування співпраці німців з українцями проти поляків. Сфальшування було таке очевидне, що шкода було на нього звертати увагу, але тому, що його передрукував вповні принайменше один з льондонських часописів без жадного застереження, що він не був правдивий (помимо того, що були видані німецькі та українські спростовання), тому буде може корисним повторити ще раз те заперечення: Я уповноважений катеґорично заявити, що документ опублікований „Курером" не є правдивим.

„Курер" припадково був одним з тих часописів, що помістив сфальшоване інтервю з Троцьким, яке опісля сам Троцький в отвертому листі до „Манчестер Гардіяна" назвав сфальшованим. Фальшування документів так часто трапляється в східньо-европейській пресі, що з правила не звертається на них уваги. Тільки, коли їх наводить відповідальна англійська, французька чи американська преса, тільки тоді можуть вони викликати те фальшиве поняття, для якого вони створені".

І. Б.

Процес проти б. посла О. Вислоцького.

Перед львівською лавою суддів присяглих пічнеться дня *22. жовтня ц. р.*, процес проти б. посла УНДО Олександра Вислоцького, якого обвинувачують у держ. зраді і публ. підбурюванні (§§ 58. і 65.). Проступків цих мав допуститися Вислоцький як посол при нагоді справоздавчих віч та ріжних принагідних свят у Брідщині та Золочівщині, здебільша в 1928 році.

Б. пос. Вислоцький, арештований ще осінню минулого року, перебуває дальше у вязниці в Золочеві.

Розправа ця, делеґована через львівський суд зі Золочева триватиме 3 або 4 дні головно з огляду на велику кількість покликаних свідків.

—o—

Відворотна сторона медалі.

Частина французької преси невдоволена становищем Союзу Народів супроти найновіших подій на Далекому Сході. Бються не тільки в Манджурії, але й в Женеві, і то затроєною зброєю. За кулісами нарад Союзу йдуть найганебніші маневри та інтриги, так, що представник Франції мусів прилюдно висловити своє обурення.

Не скриває свого обурення й радянська преса. Окупація Манджурії японськими військами не стрінулася з найменшим протестом ані Союзу Народів ані Вашинґтону. Міністр заграничних справ Зединених Держав заявив виразно, що не бачить ніякої суперечности між пактом Кельоґа й операціями японських військ. Виглядає — пишуть „Ізвестія" — начеб Японія виступила в порозумінні з іншими державами. „Правда" зазначує, що в Манджурії сходиться інтереси Зединених Держав, Японії, Англії та Франції. Теперішні військові операції видвигають на верх справи, що є предметом спору між державами, які інтервенюють в Китаю. Сиґнатарі пакту Кельоґа не мають ні одного слова протесту проти імперіялістичної акції Японії. Світ бачить ясно, що варта Союз Народів як основа миру. Пакт Кельоґа не може хоронити на випадок нової різні.

Японська військова влада.

Англійська преса подає інформації з Токіо, що акція японської військової влади суперечна з політикою японського уряду. Між ґенеральним штабом і кабінетом є гострі непорозуміння. Ґенеральний штаб відповідає не перед урядом, але безпосередньо перед цісарем.

„Таймс" повідомляє, що командант японських військ у Мукдені, ґен. Гон видав проклямацію, в якій каже, що окупація не спрямована проти китайського населення, але проти амбітних військових, які пляново шкодили Японії.

Японський міністр війни приказав комадантові японської армії в Квантуні, щоб управу міст, обсаджених японцями, виконували японці спільно з китайцями, а не лишень японські військові чинники.

Америка за роззброєнням.

З Вашинґтону повідомляють, що державний департамент (міністерство заграничних справ) згодився на проєкт американського сенатора Бораґа в справі 5-літньої перерви в морських зброєннях. Це дає запоруку, що при надходячій роззброєневій конференції Зединені Держави будуть по стороні тих держав, які домагаються редукції великих зброєнь на суші, морі та у повітрі.

Дальші бої в Манджурії.

В Манджурії йдуть дальші бої між японськими і китайськими військами. Великий бій під Чан-Чун, в якому впало багато вбитих по обох сторонах, скінчився перемогою японців. Головний командант японських військ заявив, що здержить воєнну акцію на північній лінії Сунґарі. Китайські війська відступили на схід, де окопалися. Населення здане на поталу бандитів, що плюндрують міста і села.

Манджурський диктатор Чан-Чуляи заявив представникові англійської преси, що наглий японський напад є воєнним актом. Японський наступ є безпримірний в історії. Виконаний в менті, коли Китай наслідком катастрофи повені, комуністичних заворушень і домової війни найшовся в дуже важкому положенні.

—o—

Пос. Б. Б. Маріян Домбровський ховається за посольську незайманість.

До відома президії клюбу „Б. Б."

Свого часу наробила великого шуму стаття, поміщена в ославленому краківському „Куріерку" (ч. 45, 1931), спрямована проти Никифора Григорієва, відомого українського діяча, що перебуває на еміґрації у Празі.

У цій статті п. н. „Potępiony nawet przez Ukraińców defraudant oskarża..." невідомий автор занимається особою п. Григорієва, як одного з тих, що підписали від „Української Національної Ради" у Празі скаргу до Ліґи Націй у звязку з т. зв. пацифікацією.

Ображений п. Григоріїв поручив адв. д-ви Шевчукові у Львові внести скаргу проти головного редактора „Куріерка" Маріяна Домбровського, тепер посла ББ., і проти Яна Станкевича, як відповідального редактора того часопису. Д-р Шевчук вніс дійсно скаргу проти обох вище згаданих осіб до окружного карного суду у Кракові, обвинувачуючи обох за образу чести, доконану друком.

До акту обвинувачення проти посла слід долучити дозвіл Сойму на поставлення посла перед суд. Одначе д-р Шевчук, заступник пошкодованого, не зробив цього, бо виходив зі зовсім слушного заложення, що п. Маріян Домбровський не буде чейже ухилятися від судової відповідальности, а тільки явиться перед судом і докаже слушність зроблених закидів, або евент. ображеного перепросить. Числив на це український адвокат тим більше, що п. Маріян Домбровський, визначний посол клюбу ББ., був без сумніву одним з тих, які іменем клюбу ББ. urbi et orbi деклярували, що вони ніколи не будуть користати з посольської незайманости, і кликані до судової відповідальности стануть завсіди до диспозиції суду. Зрештою, в цій справі той самий „Куріерок" містив довгі статті, пятнуючи послів, що ховаються за параван незайманости.

Клюб ББ., проголосивши вище згадане рішення, що торкалося в першій мірі власних своїх членів, рівночасно заявив, що буде голосувати завсіди за видачею кожного посла з інших клюбів, скоро тільки зажадає цього суд. П. Маріян Домбровський, дотавши акт обвинувачення у згаданій справі п. Григорієва, забув про постанову клюбу ББ. і станув на становищі, що він „недоторканий посол". Бо, мовляв, постанова постановою, а кримінал криміналом!... Тому п. Маріян Домбровський вніс проти дорученого йому акту обвинувачення спротив, прикриваючись посольською незайманістю з арт. 21 уст. 4. конституції. Очевидно, що суд мусів взяти під увагу спротив і карне поступування проти Маріяна Домбровського застановив рішенням до ч. IV. I. K. 198/31.

Тепер цікаво, що на це скаже президія клюбу ББ.? Чи ухвали того клюбу дійсно вяжуть його членів, чи їх ухвалено тільки на експорт — для реклями — а радше на те, щоби мати вільну руку з „принціпіяльних оглядів" при видаванню послів інших клюбів, зокрема послів національних меншин?

Ждемо відповіди та рівночасно повідомляємо всіх тих, які на будуче мають намір позивати п. Домбровського, що він ховається за свою недоторканість.

На доказ правдивости всього вище згаданого друкуємо оце оріґінал судового документу.

Sąd okręgowy w Krakowie. Wydział IV. karny
Dnia 27. czerwca 1931. Sygnatura IV. I. K. 198/31
Sąd okręgowy Wydział IV. karny w Krakowie,
w sprawie karnej oskarzyciela prywatnego Nikofo-
ra Hryhorjewa syna Jakóba przeciwko Marjanowi
Dąbrowskiemu, naczelnemu redaktorowi i wydawcy
czasopisma „Ilustrowany Kurjer Codzienny" w Kra-
kowie, i Janowi Stankiewiczowi, odpowiedzialnemu
redaktorowi czasopisma „Illustrowany Kurjer Co-
dzienny" w Krakowie, o występek obrazy czci z §§
488, 491 uk. — rozpatrując sprzeciw wniesio-
ny przeciw aktowi oskarzenia oskarżyciela prywat-
nego Nikifora Hryhoryjiwa syna Jakóba z dnia 12
maja 1931 Sygn. I. K. 198/31 przez Marjana
Dąbrowskiego i Jana Stankiewicza, na po-
siedzeniu niejawnem w dniu 27 czerwca 1931 po
wysłuchaniu zdania Prokoratora Sądu Okręgowego

postanowił

I) Uwzględnić sprzeciw Marjana Dąbrowskiego
i postępowanie przeciw niemu w całości umorzyć.
Koszta postępowania winien ponieść oskarżyciel
prywatny Nikifor Hryhoryjiw syn Jakóba, od któ-
rego tytułem tychże zasądza się na rzecz Marjana
Dąbrowskiego za wniesiony sprzeciw w kwotę 40 zł.
II) Natomiast nie uwzględnić sprzeciwu Jana
Stankiewicza i akt oskarzenia przeciwko niemu
utrzymać w mocy.

Uzasadnienie:

ad 1) Marian Dabrowski, naczelny redaktor i

wydawca czasopisma „Illustrowany Kurjer Codzienny", jest posłem na Sejm, a jako taki w myśl art. 21 ust. 4. Konstytucji przez cały czas trwania mandatu poselskiego nie może być bez zezwolenia Sejmu pociąganym do odpowiedzialności karno-sądowej.

Po myśli zaś art. 2 § 2 k. p. k. oskarżyciel powinien w takim wypadku wyjednać zezwolenie na ściganie i przedstawić takowe przy wniesieniu aktu oskarzenia, co w niniejszym wypadku nie nastąpiło.

Ponieważ od czasu okazania się inkryminowanego artykułu w czasopiśmie „Ilustrowany Kurjer Codzienny" z dnia 4 lutego 1931 Nr. 45 upłynął już trzy miesięczny okres przedawnienie z § 532 uk. wymagany do przedawnienia zaskarżonego występku z §§ 488 i 441 uk. zagrożonego w myśl § 433 uk. jedynie aresztem pierwszego stopnia bez obostrzenia, przeto należało uwzględnić sprzeciw Marjana Dąbrowskiego i to po myśli art. 286 lit b) i c) k. p. k. z powodu braku zezwolenia Sejmu na ściganie tegoż oraz przedawnienia zaskarżonego występku, a zarazem wobec tego takie postępowanie po myśli art. 3 k.p.k. umorzyć.

Orzeczenie o kosztach postępowania polega na art. 551 lit a) k. p. k.

Ad 2) Sprzeciw Jana Stankiewicza nie uwzględnić z powodu braku jakiejkolwiek podstawy ku temu art. 286 k. p. k. przedawnionej.

Przewodniczący: D-r Hubl wr. Protokolant: Piątkowski wr.

ОСТАННІ ВІСТИ

СОЙМ СКЛИКАНИЙ.

Президент Польщі підписав 22. вересня декрет про скликання сойму та сенату на ' жовтня.

Експозе Пристора.

Здогадуються, що прем. Пристор на першому засіданні сойму виголосить експозе, бо він уперше стає перед соймом. Усі міністерства приготовляють у скорому темпі меморіяли для експозе.

В політ. колах кажуть, що уряд зажадав від сойму повновластей для переведення деяких скарб. законів на основі декрету.

АРЕШТУВАЛИ УЧЕНИЦЮ Й СТУДЕНТА.

Львівська поліція арештувала при вул. Глибокій 14. гімназистку Гіз. Камер і студента філософії Ром. Гужинського при вул. Ленартовича. В його хаті найшли гранату польського виробу, бронінг і кільканацять набоїв, рукописи і протидержавну літературу. Обоїх арештували.

ЯК ВИКОНАВЦІ НАПАДУ БІЛЯ ПЕЧЕНІЖИНА ПЕРЕЙШЛИ ДО ЧСР.

У звязку з нападом на почт. амбулянс біля Печеніжина повідомляють, що як лише поліційна влада довідалася, що спричинники нападу перейшли в околиці Микуличина Гору Кукул до ЧСР, постерунки у Ворохті при співучасти чеської жандармерії в Лящині 48 год. перешукали околицю Ясіня. Та ніяких слідів не найшли. З того здогадуються, що учасники нападу, щоби змилити поліцію питали про дорогу до Білих Ослав. Вони перейшли ок. 110 км. за 40 год. і випередили поліцію на 17 годин. Поліція має вістки, що вони йшли з мапами і то не дорогами, а стежками. Сам кордон не тяжко було їм перейти, бо він густо зарослий лісами і має багато стежок. Спочивали всього лише раз, як твердить поліція, в колибі Мик. Перцовича на горі Кукул біля чсл. кордону.

НАГЛИЙ СУД У ЗОЛОЧЕВІ.

Перед наглим судом в Золочеві стане Франціюк Троян за невдатний револьверовий замах на Франціюка Ляховича з Вербян. Обвинувачений не признається до закидуваної вини.

РАБУНКОВИЙ НАПАД У ЛЬВІВСЬКОМУ ПОВ.

До мешкання Еви Данило в Рокітні добувся Конрад Гащук, дусив її, вирвав їй з кишені 10 зол. і втік. Рабівника арештували.

ЦІМЕРМАНОВОЇ НЕ ВДУШИЛИ.

У звязку з загадочною смертю старенької жидівки Цімерманової у Львові при вул. Старотандитній розписалися були львівські часописи дуже широко та подавали, що її задушив хтось задля грабежі. Одначе лікарі не найшли на Цімермановій ніяких слідів удушення. Арештована наймичка Косаківна виказала своє алібі й її вже випустили на волю. У середу пополудне відбулася секція тіла Цімерманової й виказала, що Цімерманова вмерла природною смертю наслідком вибуху крови, тому що перелялася. Вона випостилася на судний день, а вечором забагато зіла й тому дістала вибуху крови. Тому, що й вислід секції покривався з поліц. слідством, яке теж вказувало на природну смерть, то випустили теж і Псюрського, арештованого як пі дозрілого в убивстві. Він теж виказав алібі.

ДИМІСІЯ КУРЦІЮСА?

В звязку з приїздом мін. Курціюса з Женеви до Берліна орган соціял-демокр. партії „Соціялдемократішер Прессєдінтс" сподіється його уступлення. Наслідником його мав би бути Брінінг, або німецький амбасадор у Льондоні Нойрат.

ПІДВИШКА ДИСК. СТОПИ В ЧСР.

23. вересня підніс Нац. Банк у Празі дисконтову стопу з 5 на 6 і пів проц., заставову стопу від вартісних паперів на 7 проц., від інших на 7 і пів.

МІЛЬЙОНИ ДОЛЯРІВ БЕЗ ПРИЗНАЧЕННЯ.

Федеральний Резервовий Банк у Ню Йорку повідомляє, що вчора зложив хтось на рахунок закордону 109,1000.000 долярів. Тих грошей не вислано, бо досі невідоме їх призначення. Догадуються, що призначені вони для Франції або Голяндії.

ЯПОНІЯ НЕ ГОДИТЬСЯ НА ІНТЕРВЕНЦІЮ ЛІГИ.

Японський уряд зажадав, щоби справу Манджурії трактувати не як війну, а як інцидент задля оборони власних інтересів, які лише Китай нарушив. Тому уряд не згодиться, щоби Ліга Націй або інша 3-я сторона покликалися на противоєнний пакт. Справу цю мусять полагодити між собою Японія і Китай.

Довірочна конференція токійського амбасадора з Літвіновим.

Японський амбасадор у Москві був у кошаріяті закорд. справ. Зміст розмови держать у тайні та здогадуються, що вона торкалася японських операцій в півд. Манджурії та гарантій більшовицьких інтересів.

Більшовики йдуть на Харбін?

Берлінські часописи повідомляють, що комісар війни Ворошилов, який приїхав на китайсько-більшовицький кордон, приказав тамошнім відділам машерувати на Харбін. На Харбін підуть теж японські війська.

Японські війська відступають.

Японські війська відступають у напрямі залізн. півд.-манджурського шляху. Війська є ще в Мукдені та Чан-Чуні.

ЛЬОНДОНСЬКУ БІРЖУ ВІДТВОРИЛИ.

23. вересня отворили в Льондоні біржу вальорів. Покищо можна дістати лише номінальні ціни.

Ще про Манявський Скит.

Про необхідність будови церкви в цьому історичному місці.

В числі 58. „Н. З." з дня 6. серпня ц. р. подав парох Маняви звіт з цьогорічного святоіванського торжества та піддав гадку про необхідність чимскоршої будови церкви на Скиті. Ціль того допису, як і частих комунікатів про Скит, очевидні і кожному цейже ясні. Авторові певно залежало на тому, щоби тими вістями причинитися до заціковлення, зрозуміння і поширення ваги релігійної і народньої акції Скиту. З уваги на це скажу дещо і від себе.

Кожний нарід дорожить памятковими місцями своєї бувальщини, що свідчать про його високу культуру в давнині і наглядно доказують його життєздатність не від нині. Тому нарід вразливий на загальні кличі, що всіх обходять, повинен збудитися з просоння і більше заціказитися та занятися такою рідкою памяткою й актуалізувати справу Скиту, а не чекати на когось чужого, що за нього це зробить. Коли чужинець Скитом займеться, то певно не для нас, але для себе. Доказів на це не треба шукати. Щоби отже не пропала ця зовсім небуденна історична памятка нашої давнини, а рівночасно свідчила і про наше зрозуміння та запопадливість, слід би нам тут не гаятись і приступити до *акції будови святині на Скиті, слід започаткувати збіркову акцію серед усіх кругів народу та перевести її в діло.* Не даймо спрофанувати це колись таке дороге, святе місце, докажім, що розуміємо наказ хвилі, що вміємо пошанувати місце культурної праці і спочинку тлінних останків побожних черців Скиту та славного українського гетьмана Івана Виговського і його дружини!

Мальовниче положення Скиту також щось варта і воно додає йому багато принади. Збудування тут церкви жертвенністю мас буде рікрічно пригадувати нам ту нашу бувальщину, тут будуть оспівуватися подвиги наших предків і їх змагання до культури та самостійности під проводом гетьманів, тут матимемо нагоду збагнути таємниці колишнього життя світлих і богобоязливих черців, що довкруги ширили просвіту та культуру. Тут може витворитися друга Мекка. Мекка українського народу. Тепер саме пригожі на це умовини, бо завдяки ревній праці довколичного духовенства вага Скиту стала загально зрозумілою, збудилась у масах охота і бажання мати там збірне місце — святиню, де би наш нарід відсвіжував давні традиції та ободрявся на будуче. Нарід сам цього домагається, треба лише приноки, цеї своєрідної питомої нам прикмети. Не тільки конечну потребу здвигнення відповідної церкви на Скиті, але й той всенародній настрій треба вчас використати, тому годилосьб комусь посторонньому прилюдно подати проєкт, як до цієї пряважної акції приступити та як її в діло перевести. Очевидно, тут треба буде на це згоди Еп. Ординаріяту як авторитетної влади і як власника Скиту.

Як очевидець, добре обізнаний зі справою рік-річних торжеств на Скиті, хочу тут від себе ще додати, що до цьогорічного успіху і звеличання того торжества у великій мірі причинився також хор львівських богословів, які в навечерія і в сам день свята взяли чинну участь прекрасним співом у всіх богослуженнях, за що їм від усіх богомольців належиться прилюдно висказана, заслужена подяка.

Обізнаний.

НОВИНКИ

— **Евген Говикович** веде свою робітню футер у Львові, вул. Домініканська 4. Тел. 67-54. 404 8—?

— **Подешевіло все:** жарівки, голярське приладдя, сцизорики, зеркальця, лічничі апарати VIO у **Івана Бунди, Львів, вул. Сикстуська 29.** Тел. 81—11. 463 6—13

— **ОО. Катехитам і Парохам до відома!** Кооп. „Священича Поміч", Станиславів, Липова 1. поручає найкращі підручники до навчання релігії в народніх і виділових школах, апробовані всіми трьома Впреосв. Ординаріятами. 1. **Малий катехизм хр. кат. рел., ціна 0·80 зол.,** 2. **Коротка біблійна історія ст. і нов. зав., ціна 1·50 зол.,** які гарним зовнішним виглядом, добірною методою та конкуренційною ціною зєднали собі загальне признання. Від замовлень понад 25 прим. не числиться коштів пересилки. Приймається комісові замовлення. Попирайте кооперативне, шкільне видавництво! 412 6—10

— **Нова виставка українських мистців.** Виділ Українського Т-ва Прихильників Мистецтва у Львові повідомляє українських малярів, графіків, різьбярів і архітектів, без ріжниці напрямку, що відкриття виставки, яку урядже Товариство відбудеться — з огляду на недостачу салі — у салях „Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie" вул. Дзєдушицьких (Музей Промисловий) дня 11-го жовтня 1931 р. Тому, що до речинця виставки лишається дуже мало часу, просять усіх мистців присилати свої зголошення негайно, а твори найпізніше до дня 6. X. ц. р. на такі адреси зголошення: Іванна Левицька, Львів, Набеляка 39 експонати: Towarzystwo Sztuk Pięknych we Lwowie — ul. Dzieduszyckich (Muzeum Przemysłowe).

— **Відкликання ювилейного свята „Просвіти" в Підгайцях.** Виділ філії Т-ва „Просвіта" в Підгайцях повідомляє, що з причини тяжкої недуги голови Т-ва „Просвіта" у Львові і наслідком непогоди, ювилейне свято, яке мало відбутися 27. вересня ц. р. відкликується на пізніший час. Підгайці, 22. вересня 1931. — **Виділ.**

— **Також „протест".** Делегат уряду УНР., перебуваючий на еміграції, проф. Шульгин вніс до президії Европейського Комітету в Женеві протест проти предложення Літвінова в справі договору про економічну неагресію. З протестом передано меморіял відомого економіста проф. Садовського, який доказує, що здійснення проєкту Літвінова принесло би користь тільки Радянщині, що монополізує заграничну торгівлю і проводить систему демпінгу. Проєкт небезпечний для економічного розвитку західних держав, улекшуючи радянський наступ на світовому ринку.

— **З львівської хроніки.** З мешкання Анни Рубель при вул. Замарстинівській щезли дорогоцінности варт. 400 зол. — З мешкання Із. Остеина при вул. Личаківській пропало білля і футро варт. 650 зол. — Слуга Кар. Хілюс забрала на памятку з мешкання своєї господині Ян. Шафірової при вул. Коперника вбрання варт. 600 зол. — Убрання варт. 200 зол. пропало з мешкання Яна Шмігля при вул. Трибунальській. — Щезла без сліду 21-літня слуга Марія Костинська. — 19-літня Марія Можлівна вийшла тому три дні з дому при вул. Міцкевича і не вернула.

— **З краєвої хроніки.** Підчас бійки в Польській Рісній раняв хтось 25-літнього робітника

Станислава Цельту. — Невідомий мотоцикліст потовкся важко підчас випадку біля Курович і лежить непритомний в лічниці. — Безбожний злодій обікрав станиславівського рабіна Берля Лявфера. — В білий день нападають вовки на загороди в Гриняві і Жабю і роблять великі шкоди.

— **Нотар під замітом спроневірення.** Окружний суд у Варшаві розглядає справу нотаря Ант. Косінського, що стоїть під замітом спроневірення 118.694 зол. на шкоду своїх клієнтів. Справа викликує загальне заінтересування, бо канцелярія Косінського приносила 60.000 зол. місячно доходу.

— **Відпочивають...** При кінці серпня ц. р. в Польщі не працювали: 136 цеголень, 6 цементярень, 43 гути скла, 52 фабр. з ділянки металевого промислу, 32 фабр. з діл. будови машин, 3 фабр. електротехнічні, 9 рафінерій нафти, 10 фабр. паперу, 23 гарбарні, 191 тартаків, 6 броварів і 38 млинів.

— **Фабрика авт у Польщі.** Французька фабрика „Цітроен" має одержати концесію на будову своєї фабрики авт у Польщі. Хто хотів купити авто, хай пожде, то купить дешевше.

— **З підземельних хідників катедри у Вильні.** Передвчора підчас роскопок у виленському парохіяльному костелі відкрили під вівтарем останки короля Олександра і королевої Варвари.

— **Авта і матераци.** Головне бюро заставів у Парижі оповіщує в списі заставлених річей, що перед війною найбільшою кількістю заставів були матераци, а тепер авта побивають рекорд всяких інших предметів.

— **Банк для жінок.** В Амстердамі є банк, з якого можуть користати виключно лише жінки. Банк полагоджує теж інші справи поза уділюванням позичок, а саме бере під свою опіку інтереси жінок, які відїзджають на відпустку, або на лічення. За посередництвом цього банку справджують жінки вимір податків і провірюють господарку управи своїх маєтків.

— **Замах на транссиберійський поїзд.** Агенція Райтера повідомляє: Транссиберійський особовий поїзд, який виїхав минулої пятниці з Харбіну, знищений наслідком вибуху пекольної машини в суботу рано. Вістка спізнена з причини перерви комунікації, яку викликала японсько-китайська війна в Манджурії. Покищо нема подробиць з місця катастрофи, невідоме теж число жертв. Китайські круги пояснюють, що більшовики приготовляють напад на Північну Манджурію і замах на поїзд має звязок з тим наміром.

— **Загроза божевілля.** Творець „Нафти" і „Бостону", американський письменник Аптон Сінклер важко занедужав. Американські часописи повідомляють, що хорий на важкий нервовий розстрій письменник може збожеволіти.

— **Міжнародній зїзд двериків.** В Празі почався недавно міжнародній зїзд дверників (портієрів) гостинниць з участю 150 представників Чехословаччини, Німеччини, Австрії, Болгарії, Югославії, Швеції і Польщі. Представники зїзду поклали вінок на могилі Невідомого Вояка. Протекторат над зїздом обняв міністр торговлі Чехословаччини.

— **„Квіти з Гавани" в Празі.** Композитор Павло Абрагам диригуватиме особисто на першій виставці своєї песи „Квіти з Гавани", яка відбудеться в жовтні ц. р.

— **Залізнича катастрофа в Радянщині.** Близько стації Званка вилетів із рейок особовий поїзд. 26 вагонів і два паротяги знищені, 3 подорожні згинули. Підчас пожежі вагонів згоріло 7 вагонів з кіньми областного ДПУ.

— **Кріза і положення німецької преси.** Берлінський часопис „Форверст" пише про положення німецької преси в звязку з економічною крізою. „Германія" перестала видавати вечірний випуск, кріза відбилася теж на часописах „Дайтше Тагесцайтунг" і „Франфуртер Цайтунг". Ходили поголоски про обмеження видавничої праці концерну Ульштайна, в якому працює 10.000 людей, але управа ці поголоски спростувала. Найбільші шкоди принесла кріза часописам комуністичного напрямку, наклад центрального органу „Роте Фане" постепенно обнижується і тепер досягає до 19.000 прим. передплати.

— **Дещо про морожене на вулиці.** Один льондонський лікар перевірив 35 пробок мороженого, яке продавали на вулиці. Понад один міліярд хороботворчих заразків найшов він у кожному шестистінному центиметрі цього мороженого, були там заразки тифу, шкарлятини і дифтерії.

— **Король Альфонс обвинувачений в державній зраді.** Парляментарна комісія Еспанії виготовила акт обвинувачення проти бувш. короля Альфонса на основі зізнань міністрів Прімо де Рівери, які сидять тепер у тюрмі. Обвинувачений в державній зраді король і його родина не зможуть вже вернути на батьківщину

ВІДГУКИ ДНЯ.

Право серії.

В світі панує право серії. Доказують це не тільки всілякі планетники та фільософи, але й щоденні випадки. Завалиться десь якийсь дім. Ще часописи не встигли описати нещастя, а вже завалюється другий, третій, четвертий. Виглядає, якби дідько не мав іншої роботи, а вчіпився будівничих, щоб їх компромітувати перед загалом.

Затоне на морю корабель. Ще комісія не устійнила причини катастрофи, а вже йде на дно нова жертва серії. Шкіра терпне на людях, які мусять пуститися на море, а хто не мусить — відкладає свою подорож аж до закінчення серії корабельних катастроф.

Польський Промисловий Банк започаткував гарну серію банкових „комітьоловств". Пішов за його прикладом „Кредітанштальт", „Данатбанк", „Амстельбанк", а врешті найбільший банк „фунт штерлінг". Богу дякувати, що ми малі, а то право серії зачіпилоб і наших Данатів, Амстелів чи Кредітаншталтів.

На цім самім праві серійности основується і оголошування ріжних документів. Нема, нема, а як пічнеться, то мов з дідової торби.

Почав „Ілюстровани Курер Цодзенни".

Мав він у „западжу" два документи, які тримав на відповідний час. Чи правдиві ці документи, чи може такі самі, як свого часу на німецького консуля Уліцку, цього не знаємо, що в тих документах стояло: УНДО не має ніяких звязків з полк. Коновальцем.

Що інакшого документ, а що інакшого коментарі до нього. Як почав „Курер" коментувати, то вийшло, що УНДО не тільки має звязки з полк. Коновальцем, але й бере гроші від німців.

Тоді німці до каси, де квіти, українці до каси, де гроші, а тут ані квітів, ані грошей. Тільки богато галасу з нечевя, себто: тільки рух з оглядом на „Комітет Трьох".

Право серії проявилося на оголошуванні „росторощуючих" документів. Позавидував слави „Курерові" старий істерик „Век Нови" і витягнув з теки нові страхопуди. Не переписку УНДО з якимсь там пруським міністром чи генералом, але з самим д-ром Е. Петрушевичем. Дивіться — мовляв — з ким вони не переписуються! Ті українці, ті русини, ті... Навіть з Петрушевичем!..

Одні і другі документи вийшлися „зовсім випадково" з засіданням „Комітету Трьох". Курієрок і Век були переконані, що після того „Комітет Трьох" скаже: „Уважаємо, що не було підстав до скарги", що на звичайну людську мову перекладене значить: „Йдіть собі українці до бісової матери і не докучайте більше".

Але „Комітет" взяв і відложив справу до січня. Значить, документи не дуже помогли. Видно були за слабі, або за мало достовірні, або загалом не були документами.

Щоби серія документів не перервалася, пропоную в січні почати відчиняти лотоки дальших ревеляцій. Адже нетяжко буде здобути оригінали умов і переписку, як то якась читальня купила бляху в родовитого німця, якийсь український млинар спровадив мотор Діздя, а по українських хатах є середник на блощиці „фліт", який виробляють німці, на німецькі марки і то в самім Берліні.

Колиб і це не помогло — можу служити одним документом, який напевно зробить своє.

Є це лист одного українського посла до своєї тещі, якої тіточний брат хотів женитися з родовитою німкою.

Галактіон Чіпка.

— **Вибух 50 вагонів бензини.** На залізничому шляху Плоешті-Сльободія у Румунії зударилися в повному розгоні два поїзди нафтових цистерн. Наслідком зудару вибухнуло 50 вагонів бензини, 5 залізничих урядовців згоріло живцем. Про дальші втрати в людях покищо невідомо, матеріяльні втрати дуже великі. На місце вибуху виїхали ратункові поїзди.

— **„Цепелін" знову в Америці.** Минулої неділі в 22. год. вечором воздухоплав „Граф Цеппелін" причалив у Пернамбуко.

— **Розкопки над берегами Евфрату.** Французькі археольоги Данжін і Динанд відкрили на берегах Евфрату старинну палату з часів Тіглятмілезера III., який жив біля 750 р. перед Хр. В палаті найшли останки стінних малюнків. — В полудневій Мезопотамії д-р Йордан у місцевості Урук (Варка) відкрив святиню з 3.000 р. перед Христом.

— **Найбільший килим на світі** має гостинниця Асторія в Ню Йорку. Цей диван має 350 квадр. метр. поверхні і важить 3.000 кг.

Листування Редакції.

Вп. Дописувачам, які запитують нас, коли будуть поміщені їх дописи, подаємо до відома, що всі їх дописи помістимо в найближчих числах „Діла". При цій нагоді прохаємо писати до нас коротко, виразно і тільки на одній сторінці паперу.

З судової салі.

ПІД ЗАКИДОМ ПІДПАЛУ.

Другий день розправи.

Другий день розправи проти Ів. Мигуля минув на переслухуванні свідків прокуратора.

Шукаль, поліц. агент, зізнає, що був при тому, як Мигул цілком добровільно признався до підпалу у Гряді і Уднові.

Другий головний свідок Ос. Дунас, пшодовнік сл. поліції, говорить, що конфіденціональним шляхом одержав анонімового листа. Цей лист напровадив його на слід спричинників підпалу. Крім цього також у конфіденц. дорозі довідався, що у сусіда обв. Левицького є кріс, а у нього самого набої і „Сурма". — Дальше зголосився, як каже свідок, Сеник, що подав деякі відомости про підпал. Вкінці оповідає, що всі обвинувачені добровільно признались до ставлених їм закидів, що не було ніякого побиття, а крім того співвязні, з котрими сиділи, зголосилися як свідки і зізнали, що обвинувачені [illegible] перед ними до вини.

Один з присяглих суддів запитує, чи в келії, де сидів Мигул, був гак, на якому мали його підвішувати. Свідок не знає.

Відтак слідує цілий ряд запитів зі сторони прокуратора і оборонців.

На запит, що це за червоний слід на другій стороні протоколу признання Мигула до вини, про котрий він каже, що тоді пішла йому кров — свідок пояснює, що це сок з овочів, які він тоді їв.

На дальші запити, чому слідчий суддя Сенкевич ствердив синьо-жовті знаки побиття на лиці, плечах і ногах, а він твердить, що ніяких знаків не бачив — свідок не вміє дати відповіди.

Про свідка Химича, що сидів зі співвязнями в келії, свідок каже, що це звичайний обманець, якого привезено з Бродів. Коли-ж оборона з актів слідства стверджує, що він переслуханий перед слідчим суддею назвав Химича поліц. агентом, свідок збентежений каже, що подав це в тайні підчас переслухання не знаючи, що це буде занотоване.

В тім місці сам прокуратор махнув рукою і оборонці ставили дальші запити.

Іменем цілої оборони поставив три внесення обор. д-р Ганкевич:

1) Покликати судов. знавця-хеміка, чи сліди на протоколі зізнань Мигула походять з овочевого соку чи з крови.

2) Негайну льокальну візію в келії в старій тюрмі при вул. Баторія.

3) Щоби суд звернувся до вищої влади, аби та звільнила його з урядової тайни хто є автором аноніму, а передовсім на обставину, чи автором не є Химич, про якого сам свідок каже, що це обманець.

До перших двох внесків долучується і прокуратор.

Трибунал після наради відкинув всі три внески з причини, що це для справи байдуже. Тому, що 3-ій клясичний свідок Козак не явився, приступлено до відчитування „Сурми", після чого ок. 2. год. попол. трибунал відложив справу до слідуючого дня.

З ВІЙТІВСЬКИХ ГАРАЗДІВ.

Перед окружним карним судом у Львові велась 22. і 23. вересня карна розправа проти Івана Завалія, бувшого довголітнього начальника громади Ясниська за злочин надужиття урядової влади. Прокуратура закидала Завалієві, що він допустився в 23 випадках ріжних неправильностей, надуживаючи урядової влади для власної користи — головно в тім напрямі, що побирав за чинности, які повинен був сповняти безплатно на річ населення грошеві взятки.

Крім того закидувано йому сфальшування на свою користь за рік бюджетової ухвали 1928—29.

Розправою проводив радник Личковський. Боронив обвинувачував прокуратор Вондраш. Боронив громаду засту- адв. д-р Шевчук пошкодовану

пав адв. Старосольський. Після дводневої розправи звільнив суд Івана Завалія від вини і кари.

Прокуратор зголосив апеляцію.

СПОРТ.

Легкоатлетичні змагання.

В неділю 20. і в понеділок 21. ц. м. відбулися на площі Сокола-Батька краєві легкоатлетичні змагання. Участь брали змагуни з трьох міст: Львова, Перемишля і Стрия. Змагання стояли на доволі високому рівені і зібрали на старті близько 50 учасників, у тому 15 жінок. Щодо осягів, то вони в загальному вдоволяючі, поставлено теж кілька нових рекордів.

Сокіл IV.—Кармелюк 8:0 (1:0).

Дня 13. ц. м. відбулись на грищі Гасмонеї товариські змагання сокільської дружини з дружиною української ремісничої бурси. Ворота добули: Терлецький 3, Чорний 3, Сачинський I. і II. по 1.

Сокіл IV.—Степ 3:1 (2:1).

Змагання цих дружин відбулися 20. ц. м. на грищі Гасмонеї. Дружина Степ істнує від двох літ та складається з торговельної молоді і представляється зовсім незле. Ворота для Сокола здобули: Цибик 2 і Венгер 1, для Степ-у упав голь з карного.

За мистецтво львівської округи в копанім мячі.

Руханкове Т-во Сокіл IV. організує змагання в копанім мячі за мистецтво львівської округи. В змаганнях можуть брати участь українські дружини Львова і найближчої околиці, котрі є або мають замір вступити до Українського Спортового Союзу. По інформації зголошуватись на адресу: Сокіл IV., Львів—Личаків, вул. Крупярська ч. 15.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Евген Ярема. Дня 13. вересня ц. р. відбулися в Буську похорони бл. п. Евгена Яреми, радника суду, що працював цілих 25 літ як суддя. Не рахуючись з виглядами на карієру і високі чини, отверто признавався до своїх ідеалів. Не замикався у своїм судейськім кабінеті, але брав участь у громадянському житті Буська. Був теж радним міста. Належав до всіх українських повітових товариств і впродовж трьох років був головою кружка „Рідної Школи". На похорони зійшлося около 4000 народу без ріжниці національности. В похороні взяло участь шістьох священиків під проводом о. дек. Жигаля Івана. Підчас похорону співав мужеський хор з Буська. Прощальне слово мав над гробом о. сов. Сильвестер Калиневич, а іменем кружка „Рідної Школи" й інших товариств прощав Покійного д-р Маркіян Процик. — В. Й. П.!

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 23. IX. 1931. масло експортове і десерове пріма —·— зол., літру молока 19—20 сот., літру сметани 1·10 зол. копу яєць 6·80 - 7·00 зол. — Ситуація на яйця вичікуюча.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Dr. Fryderyk Tobiasz Aszkenazy: SYONIZM I POLITYKA KRAJOWA, ŻYDZI I POLSKA. Ст. 30. Накладом автора. Львів 1931.

ЖУРНАЛИ.

„ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ", ілюстрований журнал історії та побуту. Річник III. 1931. Число 9. За вересень. Зміст: О. Олесь: Національна честь. Галя Матвійчукова: Спомини сестри-жалібниці. Денис Онищук: Останній акт. Кость Місевич: Бандурист Антін Мітяй. Андрій Чайковський: Як формовано Січових Стрільців у Самбірщині. В. Леонтович: Раптовий зріст попиту на українську книжку в Харкові за часів української держави. Максим Брилинський: „Abstimmung". Д-р Л. Кобилянський: Дещо з давно минулого. Рецензії і замітки. Посмертні згадки. Бібліографія.

CEMENT, organ związku polskich fabryk portland-cementu. Rok II. Nr. 8. sierpień 1931, Nr. 9. wrzesień 1931.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ, wolna trybuna zachowawczej myśli państwowej. Wrzesień 1931. Tom XIII. Treść: Karol Kośmiński — „Piatiletka" a pogotowie wojenne Sowietów. Adam Romer — Zagadnienie „Anschlussu". Aleksander Bajkowski — Ochrona twórczości wynalazczej. Jan Bobrzyński — Nawrót do etatyzmu? Maurycy Gedrus — Po równi pochyłej. Antoni Starodworski — Psychosfera w Z. S. S. R. Władysław Studnicki — Rosja sowiecka w polityce światowej.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Четвер, 24. вересня год. 7·30 вечором „Коли вернется?" комедія Могема.
Пятниця, 25. вересня, година 8. веч. „Коли вернется?", комедія Могема.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Наречена з льотерії" (Джанета Мекдональд).

КАСИНО: Звукова фільма", „Сірий дім" і додатки.

ЛЕВ: „Тайний документ" (Стюарт Вебс), „Летун із Каліфорнії".

МАРУСЕНЬКА: „Пат і Патахон як волоцюги", „Під крівлею цирку".

МІРАЖ: „Грай, цигане!" й додатки.

ОАЗА: Звукова фільма „Король промахів".

ПАЛЯС: Звукова фільма „Цвітка Альжиру".

ПАН: „Індійська гробниця".

ПАСАЖ: „Атака цепелінів на Льондон" (Підтяті крила) й додатки.

ХИМЕРА: „Окови пристрасти".

СОНЦЕ: „Хоробрий вояк Швейк" (2 серії) та „Любка Розвольського".

СТИЛЕВЕ: „Два серця", (Люіс Вольгайм) „Клюб бездітних".

УЦІХА: „Шалений їздець", „Жінка з бруку" (Люпе Велез).

—o—

Програма радіо.

Пятниця 25. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18·55 Музика Шопена. 20·00 Ораторія Бремса. **Липськ** (259,3) 19·30 Танці ріжних народів. **Бресляв** (325) 20·00 Концерт фільг. орх. **Штрасбург** (345,2) 20·30 Фестіваль Ст. Саенса. **Штутгарт** (360,1) 18·40 „Чи є ще нова музика?", Г. Штробель. **Гамбург** (372,2) 19·55 „Самсон і Даліля", опера Ст. Саенса. **Букарешт** (394,2) 21·00 „Трістан і Ізольда", опера Вагнера. **Соттенс** (403,8) 20·00—20·15 Засідання Союзу Народів. **Берлін** (419) 20·00 Симф. концерт. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Стокгольм** (435,4) 17·00 Скрипка й органи. 20·00. Військова музика. 20·55 Шведські пісні. **Рим** (441,2) 17·30—18·15 Концерт 21·00 „Scugnizza", оперетка Кости. **Беромінстер** (459,4) 21·00 Концерт хору й орх. **Прага** (486,2) 21·00 Концерт донських козаків. **Відень** (516,4) 19·30 Трансмісія з опери. 22·20 Джезбенд. **Рига** (524,5) 19·03—21·30 Симф. конц. **Мінхен** (532,9) 19·30 Моцарт. **Будапешт** (550,5) 19·30 Циган. музика. 20·30 Година сміху. **Ленінград** (1000) 15·00 Музика Шуберта і Бетовена. ** Осльо** (1071,4) 20·00 Концерт симф. 22·15 Студентський хор. **Калюндборг** (1153,8) 21·10—22.00 Музика Бетовена. 22·15 Югославянська музика. **Москва** (1481) 19·30 Концерт. 20·30 Відчит.

Субота, 26. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 20·00 „Frauen haben das gern", оперетка В. Колльо. **Липськ** (259,3) 19·30 „Золотник з Толєда", опера Офенбаха. **Моравська Острава** (263,4) 22·20 Радіофільм. Танкова музика. **Бресляв** (325) 18·35 „Музика в 2000 р.". Ф. Варшавер. **Брно** (341,7) 21·00 Релігійна музика. **Штутгарт** (360,1) 14·45 Квартет цитристів. **Гамбург** (372,2) 16·30 Попол. концерт. 21·00 Осінний баль. **Букарешт** (394,2) 18·00 Румунська музика. 21·00 „Весела вдовичка", оперетка Легара. **Соттенс** (403,8) 20·00—20·15 Засідання Союзу Народів. **Берлін** (419) Скрипковий концерт. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Стокгольм** (435,4) 21·15 Концерт хору. **Рим** (441,2) 17·30 Інструментальний концерт. 21·00 „Норма", опера Белінія. **Гельсінгфорс** (453,2) 19·49 Концерт хору. **Лянгенберг** (472,4) 20·00 Веселий вечір. 23·30 Джез. **Прага** (486,2) 19·35 Тріо Маудра. **Мілянo** (500,8) 19·45 Музичні продукції. **Відень** (516,4) 20·25 Ганзі Нізе сміється і співає. **Любляна** (575,8) 21·00 Концерт сальон. квінтету. **Ленінград** (1000) 15·30 Пісні українських композиторів. **Калюндборг** (1153,8) 21·25 Данські пісні. **Москва** (1481) 19·00 Музичний фронт.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Пятниця 25. вересня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час. 12·10, 15·10, 15·55, 16·45, 19·35 Музика з грам. плит. 13·10, 14·50 Комунікати. 15·25 „Піянство і пияниці у Шекспіра", д-р Копчинський. 15·45 Львівський коротко-хвилевий куток. 16·30 „Вплив музики на психіку дитини", д-р Лісса. 16·50 Літерат. гутірка по французьки. 17·10 Авдиція для хорих. 17·35 Гр. з Вар. Відчит 18·00 Легка музика. 19·00 Всячина. 19·20 „За Німан", м-р Боркевич. 19·40 Почтова скринька. 20.00 Радіовий денник. 20·10 Спортовий комун. 20·15 Симф. концерт (Вебер, Бетовен). 22·30—22·40 Комунікати. 22·45—24·00 Танкова музика з „Брістоль" у Львові.

Субота 26. вересня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астр. час. 12·10, 15·10, 16·00, 17·15, 18·45, 19·25 Музика з грам. плит. 13·10, 14·50 Комунікати. 16·00 Слуховище для старшої молоді. 16·30 Концерт для молоді. 16·55 Відчит з Вильна. 17·35 „Природа і штука", проф. Махневич. 18·00 Концерт (тенор, форт.). 18·30 Літературна гутірка. 19·00 Всячина. 19·20, 19·40, 19·55, 20·00 Комунікати. 20·15 Легка музика з Варшави. 22·00 „На овиді", Фейл. 22·15, 22·20 Комунікати. 22·30 Музика Шопена. 23·00—24·00 Легка, танкова музика з Варшави.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Прив. коед. гімназія ім. І. Франка в Дрогобичі. Богослуження з нагоди початку шкільного року відбулося дня 23. вересня в 9. год. У четвер 24. вересня правильна наука. — Вписи трівати-муть до кінця вересня. — **Управа.**
524 2—3

На українськім матуральнім гімназійнім курсі „Знання" наука вже почалася. Бажаючих користати проситься негайно вписуватися, щоби не тратити часу. Вільні місця ще є!
515 2—3

— **Український Наддніпрянський Театр Дир. М. Карабіневича.**

ЩУЦІМ:
24/IX „Вій".
25/IX „Маруся Богуславка".
26/IX „Запорожець".
27/IX „Аза".

СТОПНИЦА:
28/IX. „Аза".
29/IX „Гриць".
31/IX „Маруся Богуславка".
1/X „Вій".
2/X. „Воскресення".

БУСК:
3/X „Гриць".
4/X „Вій".
5/X „Запорожець".
6/X „Аза".

Театр у скорім часі **обїде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром:** „Сорочинський Ярмарок", „Бар-Кохба" і „Ленін".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5 — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 130

УЧИТЕЛЬКА з 2-літньою практикою, панна, пошукує цілорічної лекції на провінції з обсягу 7-клясової нар. школи. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Учителька 25". 520 3—3

ІНСТРУКТОРА вправного, солідного, старшого до ученика з I. кляси клясичної гімназії пошукує адв. д-р Бих, Копичинці. — Неузгляднені оферти без відповіди. 527 2—3

ПОШУКУЮ в середмістю 2 кімнати або кімнату з передпокоєм або кімнату зі спільним передпокоєм від господаря або як субльокатор. — Зголошення до Адмін. під „Молодий 999".
530 2—2

ВИНАЙМ помешкань, купно та продаж реальностей звалагодить Вам найскоріше перше українське бюро посередництва „Космос", Львів, вул. Академічна 24. I. п. 535 1—3

РУТИНОВАНИЙ КОНЦИПІЕНТ адвокатський, енергічний, працьовитий пошукує заняття від зараз. — Зголошення до Адміністрації під „Ку-б.".
534 1—2

МУЗИКАЛІЯ. „Засумуй Трембіто", сольоспів, „Легкі твори" ч. 3. Безкоровайного на фортепян, по 1 зол.
469 4—5

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1206 **Пересвітлення Рентгеном.**

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА **ТРИКОТАРНЯ**

КАТРІ ВЕНЬҐЕР

ЛЬВІВ, вул. КОСЦЮШКА ч. 3. партер.

Виконує замовлення на всякі трикотарські вироби і перерібки по дешевих цінах з краєвої і заграничної волічки. — Робота солідна, товар першої якости.
514 2—5

Подяка.

Діткнена великим нещастям з приводу довгої і важкої недуги, а опісля смерти невіджалуваного мужа, **Омеляна Савицького**, висуженого інспектора Товариства „Дністер", почуваюся до обовязку зложити отсим якнайщирішу подяку всім тим ВПоважаним Панам, котрі в цьому нещасті несли Покійному і мені поміч та розраду. — В першій мірі дякую Впр. о. парохові Туркевичеві за потішення Покійного і за уділення Йому Св. Тайн, як теж за відправлення парастасу, Всч. о. Лопчині за відвідування Покійного в часі недуги, за відправу Богослуження і за ласкаву участь у похоронах, Всч. о. Каштанюкові за участь у похоронах. Сердечно дякую завідуючому директорові „Дністра" Вп. П. Ярославові Колтунюкові і Вп. Екзекутиві Ради Службовиків „Дністра" за уділену поміч в часі недуги і похоронів. — Велику подяку складаю Вп. Панам: судді Сидорові Шараневичеві, меценасові д-рові Іванові Н. Зарицькому, директорові Теофілеві Домбровському, власникові фабрики Фридрихові Горгонові, дальше Товаришам Покійного, Вп. Панам: секретарям Теофілеві Новицькому, Іванові Сподітакевичеві, Іванові Морозові, Ількові Пакові, надінспекторові Зиновієві Сушкові, інспекторам Стефанові Боднарові, Миколі Данчукові і Петрові Гладієві за часте відвідування недужого і за поради в часі недуги, як теж перед похоронами, і Вп. Панам Сороці та Бодакові за зорганізування хору й відспівання панахиди. — Зокрема дякую Вп. П. Ількові Пакові і Петрові Гладієві за велику поміч в догляді недужого та вкінці ще раз дякую Вп. П. д-рові Іванові Н. Зарицькому й Ількові Пакові за надгробні промови. Надто дякую всім Товаришам і Товаришкам Покійного, як теж знайомим, що своєю участю звеличали похорони. — Всім Вам щире Спасибіг!

У Львові, 22. вересня 1931 р.

Галя Савицька з донею.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів Ринок 10.